

ΤΟΥ **Παναγιώτη Μαυροειδή***

Η επτάμηνη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την τραγική κατάληξη στο τρίτο πεντακομματικό μνημόνιο και την απόλυτη υποταγή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ. στα αφεντικά της ευρωζώνης και της Ε.Ε., πήρε τέλος.

Ήταν η πέμπτη κυβέρνηση θλιβερής διαχείρισης του σχεδίου εργατικής γενοκτονίας στην Ελλάδα, την οποία κατάπιαν τα μνημόνια.

Αλλά ήταν και η πρώτη δήθεν «αριστερή κυβέρνηση», της οποίας ο βασικός κομματικός στυλοβάτης (ΣΥΡΙΖΑ), έσπασε σε χίλια κομμάτια, καιγόμενη όπως της άξιζε, μια και είχε το θράσος να μετατρέψει το περήφανο λαϊκό «ΟΧΙ» σε ένα ραγιαδικό «ΝΑΙ».

Αποδείχτηκε ότι κατάργηση των μνημονίων μέσα στην Ε.Ε. που τα σχεδιάζει και τα επιβάλλει με το φονικό όπλο του ευρώ δεν μπορεί να υπάρξει.

Η αστραπιαία συστράτευση όλου του αστικού κόσμου στην Ελλάδα με τις διαταγές του Γιούνκερ, του Ντράγκι και της Μέρκελ, φανέρωσε ότι το θέμα δεν περιορίζεται σε κάποια μνημόνια που φέρνουν οι ξένοι. Το ζητούμενό τους είναι η καθίζηση της εργατικής τάξης και η διάλυση όλων των λαϊκών στρωμάτων, φτιάχνοντας κινεζικές ζώνες εργασιακής δουλείας.

Η «**διαπραγμάτευση**» με τους λύκους μέσα στη φωλιά τους, αποδείχτηκε θανατηφόρα αυταπάτη. Να που δεν αρκούσε μια κυβερνητική πλειοψηφία για να λύσει τα προβλήματα, την ώρα που ο λαός ήταν στη γωνία και το εργατικό λαϊκό κίνημα παροπλισμένο με τη λογική της ανάθεσης.

Η αναγκαία ανατροπή του κοινωνικού κανιβαλισμού της Ε.Ε. και του κεφαλαίου περνάει μέσα από τη **ρήξη** μαζί τους. Από ένα μέτωπο ανατροπής με πρωταγωνιστικό ρόλο σε ένα νέο μαχόμενο εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα. Με μια μαχόμενη Αριστερά που θα τολμά να κοιτάξει τον αντίπαλο στα μάτια και να δώσει προοπτική στις πιο μαχητικές διαθέσεις του λαϊκού κόσμου, στις πιο αγωνιστικές ρηξιακές τάσεις του λαϊκού «όχι».

Ο **μνημονιακός ΣΥΡΙΖΑ**, ρητά πλέον, απορρίπτει οριστικά κάθε ρήξη, διότι όπως λέει αυτή συναντά εμπρός της την ευρωζώνη και εκεί προσκυνάει δουλικά.

Το **ΚΚΕ**, παρά τις ορθές προγραμματικές τοποθετήσεις του, «κλαδεύει» και τελικά αντιμάχεται την ανάγκη ρήξης και εξόδου από ευρωζώνη και Ε.Ε. σήμερα, στο όνομα μιας φανταστικής λύσης αύριο, που θα έρθει με κομματική προπαγάνδα και αριστερό εμφύλιο.

Η **ΛΑ.Ε.**, επιλέγοντας να κληροδοτήσει την ηττημένη πολιτική στρατηγική ΣΥΡΙΖΑ, αναπαράγει την αυταπάτη ότι μπορούν να καταργηθούν τα μνημόνια με ένα «πατριωτικό μέτωπο» και «εάν χρειαστεί, θα φύγουμε από την ευρωζώνη», ενώ παραμένει μέσα στην Ε.Ε. του διαρκούς μνημονίου, μιλώντας μόνο για «ρήξη με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές της».

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, σε συνεργασία με δυνάμεις και αγωνιστές της ευρύτερης αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς, παρεμβαίνει με διακριτό στίγμα στην προσεχή εκλογική μάχη.

Να επιλέξουμε τον **δρόμο της εξόδου από την ευρωζώνη και της Ε.Ε.** για να ζήσει ο λαός. Θέτουμε επιτακτικά την ανάγκη για **προετοιμασία** της εξόδου. Οχι «βλέποντας και κάνοντας», αλλά με επιλογή, σχέδιο και αποφασιστικό αγώνα.

Όπως η παραμονή στην ευρωζώνη και την Ε.Ε. συνιστά ένα ταξικό πολιτικό σχέδιο από μεριάς του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, έτσι και **η έξοδος για μας αποτελεί ένα αντίστροφο ταξικό σχέδιο**. Για να κερδίσουν οι μισθοί, η ανάγκη δουλειάς για όλους και με όλα τα δικαιώματα, τα δημόσια κοινωνικά αγαθά, η δημοκρατία και ελευθερία. Για να νικήσουν οι ανάγκες του εργαζόμενου κόσμου και να ζήσουν οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι ξεκληρισμένοι αγρότες και μικρομεσαίοι. Εναν δρόμο κλονισμού της οικονομικής δύναμης και της εξουσίας της αστικής τάξης στην Ελλάδα, στο πλαίσιο μιας **αντικαπιταλιστικής ανατροπής**.

Το ερώτημα σε αυτές τις εκλογές δεν αφορά το ποια κυβέρνηση θα εφαρμόσει την αθλιότητα του μνημονίου. Υπάρχουν πολλοί «πρόθυμοι» γι' αυτό.

Αποτελεί πρόκληση το κάλεσμα του μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ για «δίκαιη εφαρμογή» των σφαγιαστικών μέτρων.

Δεν ενδιαφέρει ποιος υπουργός θα δρομολογεί τα νομοσχέδια για τις **μαζικές απολύσεις** και τη διάλυση του **ασφαλιστικού** συστήματος.

Ούτε ποιος θα μαζέψει με απειλές τον **ΕΝΦΙΑ** που δεν καταργείται.

Δεν θα διαλέξουμε εμείς το ποιος θα βάλει την υπογραφή για την **ιδιωτικοποίηση** των αεροδρομίων ή των λιμανιών.

Το ερώτημα δεν είναι ποιος θα είναι ο νέος Πανούσης στη διαρκή **επιχείρηση καταστολής** της νεολαίας και των μεταναστών.

Αλίμονο αν θα σκοτιστούμε εμείς ποιος θα καταβάλει την πληρωμή των δόσεων του **ληστικού χρέους** στην Ε.Ε. και το ΔΝΤ.

Το ερώτημα των εκλογών αφορά τη **μαχητική εργατική λαϊκή αντιπολίτευση**. Την ισχυρή παρουσία μιας ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Που θα στηρίζεται και θα στηρίζει έναν νέο γύρο δράσης ενός αναγεννημένου εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος, των ανέργων, των συνταξιούχων, των αγροτών.

Όταν η κάλπικη ελπίδα αποδεικνύεται λεπίδα, η Αριστερά της ρήξης για την ανατροπή, με το ψηφοδέλτιο συνεργασίας της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, είναι η απάντηση στην υποταγή και τον νέο γύρο αυταπατών.

Για τη λαϊκή νίκη και το «όχι» μέχρι το τέλος των συστημικών πολιτικών και όσων τις στηρίζουν.

**μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ και του ΠΣΟ της
ΑΝΤΑΡΣΥΑ*

Πηγή: efsyn